

Forfatter: Ploug, Carl

Titel: Udrag fra Fostbrødrelaget

Citation: Ploug, Carl: "Samlede Digte", i Ploug, Carl: *Samlede Digte*, 1876, s. 109. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-plough01-shoot-idm140187298404880.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Samlede Digte

Den Tid forgik - en anden er oprundet,
Da Livet styres af en anden Magt,
Da Aandens Sol udfoldet har sin Pragt,
Og Styrken er ej mer til Armen bundet;
Men med den gamle Tid er ej forsvundet
Hvad skjøn og herlig Daad den har fuldbragt.
Nej! - Hvad den handled stort og ædelt tænkte,
Det Arven er, som Fædrene os skænkte.

Og se, - Fostbrødrelandet er ej slukket
Af tunge Seklers skæbnesvangre Storm;
Fornegtet, glemt, forbrudt og sønderhugget,
Mens Livet gjæred uden Maal og Norm,
Dets skjønne Tanke atter er opdukket
Af Tidens Strømning i en bedre Form;
Det knytter nu ej Faa, men Millioner,
Det binder Enkeltmænd ej, men - Nationer.

110

Os Tre har jo den samme Moder ammet,
Det ættestore, minderige Nord,
Hvis høje Isse er af Sneen flammet,
Hvis Midje svulmer af en Blomsterflor;
Vor Barndom trykked jo de samme Spor,
Og samme Livets Kald vi har anammet;
Vort Blod er blandet alt fra Fødsdens Stund,
Dets Kjendemærke klinger fra vor Mund.

Og paa vor Pagt den nye Aand har trykket
Sit stærke Indsegl og sin lyse Glands;
Har en af os for den et Tempel bygget,
Det er de Andres da, saagodtsom hans;
Har en af os sig vundet Kunstens Krands,
Da er af den de Andres Tinding smykket;
Og af vor Saga har vi hver sin Del,
Men kun som Fælleseje er den hel.

Og kommer til den Ene Nød og Smerte,
Som nager Sjælen med sin skarpe Tand,
Da røres ikke blot de Andres Hjerte,
Men virksom iler Hjælpen over Land:
Og naar da Byrden af en Broder lettes,
Naar Savn og Hunger af hans Rigdom mættes,
Da skyder Pagtens Palme Spirer ny,
Og breder over ufødt Slægt sit Ly.

111

Men - om det staar i mørke Norners Villie,
At Nordens Stjerne dale skal engang,
Og fremmed Fylking trampe ned dets Tillie,
- Da skal vi flokkes paa den samme Vang,
Og da - det veed vi vist - Fostbrødrelandet
Sin sidste Prøve skal bestaa i Slaget,
Og det skal vorde meldt i Skrift og Sang:
At vi var tro i Lykken som i Nøden,
At vi var tre i Livet, een i Døden!